29/08/2020

Λόγος στην Αποτομή της Κεφαλής του Τιμίου Προδρόμου

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ἁγίου Ἀνδρέα Κρήτης

Τόν εἶπαν καί «Ἠλία». «Καί ἄν θέλετε νά τό παραδεχτεῖτε, αὐτός εἶναι ὁ Ἠλίας πού πρόκειται νά ἔρθει» (Ματθ. 11, 14). «Καί αὐτός θά πορευτεῖ πρίν ἀπό τόν Κύριο μέ τή δύναμη καί τό πνεῦμα τοῦ προφήτη Ἠλία» (Λουκ. 1, 17).

Πολλοί τόν ἀποκάλεσαν καί «διδάσκαλο». «Ἦρθαν δέ καί τελῶνες νά βαφτιστοῦν καί τοῦ εἶπαν, δάσκαλε τί νά κάνουμε;» (Λουκ. 3, 12).

Ἀκόμη ὀνομάστηκε «ἑτοιμαστής». «Γιατί θά πορευτεῖς πιό μπροστά ἀπό τόν Κύριο, νά ἑτοιμάσεις στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων τό δρόμο τοῦ Θεοῦ» (Λουκ. 1, 76).

Καί «κήρυκας» ὀνομάστηκε. «Ὁ Ἰωάννης βάπτιζε στήν ἔρημο καί κήρυττε βάπτισμα μετανοίας γιά τή συγχώρεση τῶν ἁμαρτιῶν καί κήρυττε λέγοντας. Ἔρχεται πίσω ἀπό μένα αὐτός πού εἶναι ἰσχυρότερος ἀπό μένα». (Μάρκ. 1, 4-7).

Ὁ ἴδιος χαρακτήρισε τόν ἑαυτό του σάν φωνή. «Ποιός εἶσαι, πές μας. Ποιός εἶσαι γιά νά δώσουμε καί ἐμεῖς ἀπάντηση σ’ αὐτούς πού μᾶς ἔστειλαν. Πῶς θεωρεῖς ἐσύ τόν ἑαυτό σου; Καί ἐκεῖνος εἶπε. Ἐγώ εἶμαι ἡ φωνή ἐκείνου πού φωνάζει στήν ἔρημο» (Ἰωάν. 1, 22).

Εἶναι καί λέγεται καί «Βαπτιστής». «Φτάνει ὁ Ἰησοῦς στόν Ἰορδάνη ἀπό τή Γαλιλαία γιά νά βαπτιστεῖ ἀπό τόν Ἰωάννη» (Ματθ. 3, 13). «Ὁ δέ Ἰωάννης βρισκόταν ἐκεῖ καί βάπτιζε καί ἔρχονταν ὅλοι νά βαπτιστοῦν» (Μάρκ. 1, 4).

Πῆρε καί τό ὄνομα «ὁμολογητής». «Καί ὁμολόγησε καί δέν ἀρνήθηκε. Καί ὁμολόγησε ἐπίμονα καί εἶπε: Ἐγώ δέν εἶμαι ὁ Χριστός» (Ἰωάν. 1, 20).

Ἀναμφισβήτητα εἶναι καί «Μάρτυς». «Ἐκεῖνος δέν ἦταν τό φῶς, ἀλλά εἶχε σκοπό νά μαρτυρήσει, γιά τό φῶς» (Ἰωάν. 1, 8).

Αὐτός ἀκόμα ἀξιώθηκε νά ὑπογράψει τήν παρουσία τῆς Ἁγίας Τριάδος καί νά ὀνομαστεῖ γι’ αὐτό «ὑπογραφεύς τῆς Τριάδος». «Ἐκεῖνος ὅμως πού μέ ἔστειλε νά βαπτίζω στό νερό, Ἐκεῖνος μου εἶπε: Σ’ ὅποιον θά δεῖς νά κατεβαίνει τό Ἅγιο Πνεῦμα καί νά μένει ἐπάνω του, Αὐτός εἶναι Ἐκεῖνος πού θά βαπτίζει μέ Ἅγιο Πνεῦμα. Καί ἐγώ τόν εἶδα Αὐτόν καί ἔδωσα τή μαρτυρία μου γι’ αὐτόν ὅτι εἶναι Υἱός τοῦ Θεοῦ». (Ἰωάν. 1, 33-34).

Ὀνομάστηκε ἀκόμα «Δίκαιος καί Ἅγιος». «Ὁ Ἡρώδης φοβόταν τόν Ἰωάννη, γιατί γνώριζε πολύ καλά ὅτι ἦταν δίκαιος καί ἅγιος ἄνθρωπος» (Μάρκ. 6, 20).

Τόν ἀποκάλεσαν καί «Ἀπόστολο». «Ἐσεῖς οἱ ἴδιοι τό παραδέχεστε καί τό λέτε πώς σᾶς εἶπα ὅτι ἐγώ δέν εἶμαι ὁ Χριστός καί ὅτι ἐγώ ἔχω σταλεῖ, νά πορευτῶ πρίν ἀπό Ἐκεῖνον» (Ἰωάν. 3, 28).

Ἕνα ἄλλο ὀνομά του εἶναι «Εὐαγγελιστής». «Παρηγοροῦσε τό λαό μέ πολλά καί διάφορα ἄλλα, ἀλλά συγχρόνως τοῦ χάριζε καί τό χαρούμενο μήνυμα, τό Εὐαγγέλιο» (Λουκ. 3, 18).

Ἀκόμα ἔχει καί τό ὄνομα «Νυμφαγωγός». «Αὐτός πού ἔχει τή νύφη εἶναι Νυμφίος. Ἐκεῖνος πού εἶναι φίλος τοῦ Νυμφίου εἶναι αὐτός πού στέκεται στό πλάι του, τόν ἀκούει καί χαίρεται μέ βαθιά χαρά τή φωνή Του. Ἀπ’ αὐτή τή χαρά γέμισε καί ἡ δική μου ψυχή, γιατί ἀξιώθηκα νά σταθῶ πλάι στόν Νυμφίο Χριστό» (Ἰωάν. 3, 29-30).

Λέγεται καί «Λύχνος». «Ἐκεῖνος ἦταν τό λυχνάρι πού ἔκαιγε καί φώτιζε, ἐσεῖς δέ γιά μιά στιγμή θελήσατε νά κάνετε ἱλαρά τά πρόσωπά σας μέ τό δικό Του φῶς». (Ἰωάν. 5, 35).

Πῆρε καί τόν τίτλο «Ἔλεγχος τοῦ Ἡρώδη». «Γιατί ἔλεγε ὁ Ἰωάννης στόν Ἡρώδη. Δέν σοῦ ἐπιτρέπεται νά συζεῖς μέ τή γυναίκα τοῦ ἀδερφοῦ σου τοῦ Φιλίππου» (Μάρκ. 6, 18). «Ὁ Ἡρώδης ἐπειδή ἐλεγχόταν ἀπό τον Ἰωάννη γιά τήν Ἡρωδιάδα τόν ἔκλεισε στή φυλακή». (Λουκ. 3, 19).

Αὐτά τά τόσο μεγάλα καί τόσο σπουδαῖα ὀνόματα πῆρε ὁ Ἰωάννης. Μ' αὐτά ἔχει τιμηθεῖ, γι' αὐτό καί οἱ πράξεις του ἦταν σύμφωνες μέ τούς τίτλους του. Ἔτσι ὁ Ἰωάννης ὑπῆρξε ἐκεῖνος «πού δέ γεννήθηκε ἄνθρωπος μεγαλύτερός του στόν κόσμο» (Ματθ. 6, 11). Αὐτός εἶναι ἐκεῖνος γιά τόν ὁποῖο πραγματικά ὁ προφήτης Δαυίδ ψάλλει, σάν νά δανείζεται τό στόμα τοῦ Θεοῦ καί Πατέρα καί λέει: «Ἑτοίμασα λυχνάρι γιά τόν Χριστό μου. Πάνω σ' αὐτό δέ, θά φανερωθεῖ καί θά λάμψει ἡ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού θά τόν χρίσει Μεσσία καί βασιλιά» (Ψαλμ. 131, 17-18).

Αὐτός εἶναι ἐκεῖνος ὁ μεγάλος Ἠλίας, ὄχι ὁ Θεσβίτης, ἀλλά αὐτός πού στάθηκε ἀνάμεσα στό νόμο καί στή Χάρη καί ἔγινε πρόδρομος τῆς πρώτης παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, ἄν καί ἱστορικά, ἔζησε μετά τόν Ἠλία τό Θεσβίτη, ἐκεῖνος πού εἶχε ὅμοια μ' αὐτόν ἔμπνευση καί δύναμη, ὅπως προεῖπε ὁ ἀρχάγγελος στόν πατέρα του Ζαχαρία (Λουκ. 1, 17).

Καί σέ ποιόν Ζαχαρία τά εἶπε αὐτά ὁ ἄγγελος; Στό Ζαχαρία πού τό αἷμα του φωνάζει πιό δυνατά ἀπό τό αἷμα τοῦ δίκαιου Ἄβελ (Ματθ. 23, 35).

Αὐτός εἶναι ἐκεῖνος πού σκίρτησε στήν κοιλιά τῆς μάνας του, πρίν ἀκόμα δεῖ τό φῶς τῆς ἡμέρας, γιατί πληροφορήθηκε τήν παρουσία τοῦ κυοφορούμενου Δεσπότη του. Αὐτός χρησιμοποίησε τή γλώσσα τῆς μάνας του καί, ἐνῶ βρισκόταν ἀκόμα στήν κοιλιά της, προανάγγειλε τή γέννηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ ἀπό τή Θεοτόκο Μαρία, λέγοντας: «Καί πῶς ἔγινε σέ μένα αὐτό τό πράγμα νά ἔρθει στό σπίτι μου ἡ μητέρα τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ μου;» (Λουκ. 1, 43).

Αὐτός εἶναι ἐκεῖνος πού μέ τό κήρυγμα τῆς μετανοίας θά μαλακώσει τίς καρδιές τῶν γονιῶν καί θά τίς ξαναφερει κοντά στά παιδιά τους καί «θά κάνει τούς παραστρατημένους νά ἀποκτήσουν φρόνηση ἁγίων καί δικαίων ἀνθρώπων καί ἔτσι θά προετοιμάσει τούς ἀνθρώπους, ὥστε νά δεχτοῦν τόν Κύριο καί νά γίνουν λαός Του» (Λουκ. 1, 17).

Αὐτός ὑπῆρξε καρπός θεϊκῆς ὑποσχέσεως, τό χαρμόσυνο ἄγγελμα τοῦ Γαβριήλ, τό

τρυφερό κλωνάρι πού χαρίστηκε ἀπό τόν Θεό, στό ξεραμένο ἀπό τήν ἡλικία δέντρο. Τό καρπερό λουλούδι τῆς στείρας. Ὁ προφήτης πού εἶναι γιός προφήτη. Ὁ τρόφιμος τῆς ἐρήμου. Αὐτός πού ἑτοίμασε καί ἑτοιμάζει τούς ἀνθρώπους ὅλης τῆς οἰκουμένης στούς πνευματικούς ἀγῶνες καί στό καλοδέξιμο τοῦ Κυρίου. Ὁ λαμπερός δορυφόρος τοῦ Ἡλίου, πού λάμπει παντοτινά. Τό λυχνάρι τοῦ θεϊκοῦ Φωτός. Ὁ στρατιώτης τοῦ αἰώνιου βασιλιᾶ. Ὁ Νυμφαγωγός τοῦ Νυμφίου. Ὁ δοῦλος τοῦ Δεσπότη. Ἡ φωνή τοῦ Λόγου, πού ἱεράτευσε σάν τόν Μελχισεδέκ αἰώνια, ὡς ἀπάτορας, ἀμήτορας καί ἀγεννεαλόγητος. Ὁ ἱερέας πού ἀξιώθηκε νά ἱερουργήσει ἀκόμα καί τή Βάπτιση τοῦ Ἴδιου τοῦ Θεοῦ. Αὐτός πού ἄκουσε μέ τά ἴδια του τ’ ἀφτιά τόν Θεό Πατέρα νά μιλάει. Αὐτός πού βάπτισε τόν Υἱό καί Αὐτός πού εἶδε τόἍγιο Πνεῦμα.

Αὐτός πού ὑπῆρξε τό τέλος τοῦ νόμου· Αὐτός πού μεσολάβησε ἀνάμεσα στή Χάρη τοῦ Θεοῦ καί στούς ἀνθρώπους. Αὐτός πού ὑπῆρξε ὁ μεγαλύτερος ἀπ’ ὅλους τούς προφῆτες καί στοῦ ὁποίου τό πρόσωπο ἐξαντλεῖται κάθε προφητική διακονία. Ὁ κήρυκας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ὁ πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ πού εἶναι ἡ αὐτοαλήθεια. Ἡ θύρα ἀπό τήν ὁποία μπαίνουμε στό χῶρο τῆς μετάνοιας. Αὐτός πού ὑπῆρξε τό κόσμημα καί ἡ λαμπρότητα τῶν παρθένων, Αὐτός πού ἑτοίμασε τή σωτηρία μας. Αὐτός πού νομοθέτησε τή σωφροσύνη καί ἔγινε χαλινάρι στούς παράνομους καί φαύλους καί ἀκόμη Αὐτός πού χειραγώγησε ὅσους σεβάστηκαν τό θεϊκό νόμο.

Αὐτός εἶναι ὁ μεγάλος Ἰωάννης. Τό ὄνομα πού βγῆκε ἀπό τό στόμα τοῦ Θεοῦ καί μεταφέρθηκε ἀπό τούς οὐρανούς στό Ζαχαρία μέ τήν ἀρχαγγελική φωνή. Αὐτός εἶναι ἡ φωνή πού γεννήθηκε ἀπό τόν κωφάλαλο πατέρα. Αὐτός πού μέ τή σιωπή τοῦ πατέρα του κατάργησε τή στειρότητα τῆς μάνας του. Αὐτός φανέρωσε τόν «Ἀμνό τοῦ Θεοῦ» μέ τό δάχτυλό του, δίνοντας σ’ αὐτό δύναμη πιό μεγάλη καί ἀπό τόν καλύτερο ρήτορα. Αὐτός πού στό πρόσωπό του ἔχει δικαίωμα νά καυχιέται ἡ ἐγκράτεια. Αὐτός πού ἔζησε σάν ἄσαρκος τήν ἐπίγεια ζωή του, πού βρέθηκε σάν πολύτιμος μαργαρίτης μέσα στή λάσπη. Αὐτός πού σάν πολύτιμος θησαυρός βρέθηκε σέ εὔθραυστο καί φτηνό θησαυροφυλάκιο. Αὐτός πού ἀπείλησε τίς ἄκαρπες ψυχές μέ τό ξινάρι τῆς Θείας δικαιοσύνης, ἡ φιλέρημη τρυγόνα τῆς Ἐκκλησίας, τό ἀσταμάτητο στόμα, ἡ φωνή ἐκείνου πού φωνάζει στήν ἔρημο καί ἀντηχεῖ βροντερά στά πέρατα τοῦ κόσμου, λέγοντας «ἑτοιμάστε τό δρόμο τοῦ Κυρίου, κάνετε ἴσια τά μονοπάτια ἀπ’ ὅπου θά περάσει ὁ Κύριος στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων» (Ματθ. 3, 3 -Ἰωάν. 1, 23).

Αὐτός εἶναι ἡ γλῶσσα πού μέ τά θεϊκά της λόγια καί μέ τήν ἀγνή φωνή της, ἀκόμα καί μετά τό θάνατό του, ἐλέγχει τόν Ἡρώδη καί κηρύττει τόν Χριστό, λέγοντας: «Μετανοεῖτε, γιατί ἔφτασε ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν» (Ματθ. 3, 2).

Στόν Θεό ἀνήκει ἡ δόξα καί ἡ μεγαλωσύνη στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.